

Αν δέχεσαι τον άλλο θα δεις τότε στην καρδιά

συναίσθημα μετέωρο (πλάνασμα Θεί)

Ορ

Επειδή

είναι τόσο δύσκολο να αλλάξει το “χούγι” του ανθρώπου, αφού το αγαπάει, γι’ αυτό είναι φρόνιμο να μην θέλωμε να αλλάζωμε τους άλλους, τον εαυτό μας όμως να τον αλλάζωμε. Λόγου χάριν, θα δής ότι ο άλλος είναι τεμπλέλης.

Μη θέλεις να αλλάξει. Θα διαπιστώσης οτι ο διπλανός σου είναι πολυλογάς. Δέξου τον όπως είναι. Τί μπορείς μόνον να κάνης;

Όταν δής τα παπούτσια του, κλείσε την πόρτα σου και μή μιλάς, ωστε να κτυπήση και να αναγκασθή να φύγη.

Ή, βλέπεις ότι ο άλλος είναι υβριστής· φωνάζει, νευριάζει. Όταν σε πλησιάσει, πές στον εαυτό σου : Τώρα θα έρθουν τα σύννεφα, οι βροντές, οι αστραπές · θα αρχίσουν οι φωνές, οι θυμοί. Να το περιμένης αυτό, και να μην θέλεις να αλλάξει.

Να μή λές: Μα, καλόγηρος και να θυμώνη;

Διότι απο την ώρα εκείνη διακυβεύεται η δική σου ζωή.

Όπως, όταν αμαρτάνη ο άλλος τον δικαιολογούμε και λέμε οτι άνθρωπος είναι, το

ίδιο να λέμε και για το “χούγι” των άλλων. [\(περισσότερα...\)](#)